

ת"פ 63618/12/12 - מדינת ישראל נגד יניב דהאן

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 63618-12-12 מדינת ישראל נ' דהאן
בפני כבוד הסגנית נשיאה עינת רון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יניב דהאן

הנאשם

נוכחים:

ב"כ מאשימה עו"ד אביטל פורטנוי

ב"כ הנאשם עו"ד טל ליטן

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

בכתב האישום יוחסו לנאשם עבירות של פריצה לרכב במטרה לבצע גניבה, גניבה מרכב וחבלה במזיד ברכב.

על פי הנטען בכתב האישום הרי שבתאריך 30/12/12 התפרץ הנאשם לרכבו של המתלונן, לאחר שניפץ את שמשת החלון הקדמי ימני של הרכב וגנב מתוכו מכשיר IPAD (להלן: "המכשיר"), בשווי של כ-2500 ₪.

הודעתו של המתלונן - יצחק ביטון, הוגשה בהסכמה כתחליף לחקירה ראשית (ת/7). מהודעה זו עלה כי בתאריך 30/12/12 בשעה 16.00 החנה את רכבו ברחוב ספיר בראשל"צ ונכנס לפגישה בבית עסק סמוך. כעבור כשעתיים בשעה 18.00 לערך משחזר למקום, גילה כי שמשת דלת קדמית ימנית נופצה וכי מן הרכב נגנב מכשיר אייפד. מדי לכשגילה את דבר הגניבה, התקשר המתלונן אל מנהל מערכות המידע של החברה שלו ויחד עם צחי הראל שעובד עימו ושהיה עימו, ניסו לחסום את המכשיר. מנהל מערכות המידע של החברה, נועם ניסמיאן, מסר להם כי יש אפשרות לזהות את מיקום המכשיר על סמך הקוד שלו וכי הוא אכן זיהה את מיקומו. צחי הראל הזעיק את המשטרה והכווין את השוטרים למקום המצאו של המכשיר ברחוב אהרון חג'ג'.

ביבנה.

המתלונן ציים כי אף הוא יצא למקום וכן ציין כי שווי המכשיר כ-2500 ₪. בפני המתלונן הוצג מכשיר אייפד שנמצא ביבנה, כי שיפורט להלן, והוא זיהה אותו כמכשיר הגנוב ממנו, הן על פי צורתו החיצונית והן על פי התכנים שנמצאו בו.

בחקירה הנגדית ציין המתלונן כי הוא זוכר את מקום חניית הרכב במדויק, אך אינו יכול לומר האם יש במקום מצלמות אבטחה אם לאו. הוא הבהיר כי הוא אינו מומחה לדבר ועל כן לא יוכל למסור פרטים אודות התוכנה, באמצעותה אותר המכשיר וכי האיתור נעשה על ידי מנהל מערכות המידע של החברה.

הודעתו של צחי הראל הוגשה בהסכמה (ת/8) וממנה עלה כי הוא הגיע למקום עם המתלונן ולכשיצאו מהפגישה בשעה 18.15 לערך הבחינו בחלון השבור של הרכב. לאחר שהמתלונן הבחין כי מכשיר האיפד שלו נגנב, התקשר העד אל מנהל מערכות המידע של החברה על מנת לנסות ולנתק את המכשיר כך שלא יגיעו אליו מילים ואינפורמציה. מנהל מערכות המידע, נועם דיווח להם כי הצליח לאתר את מיקומו של המכשיר ביבנה. העד ציין כי הוא מכיר את מפקד תחנת משטרת ישראל ביבנה ועל כן התקשר אליו והכווין אותו, יחד עם נועם, אל מקום המצאו של המכשיר.

הודעתו של נועם ניסמאן, אף היא הוגשה בהסכמה (ת/3) ובה סיפר כי לאחר היוודע דבר הגיבה ביקש לקבל את הסיסמה של המכשיר ואת פרטי המכשיר ולאחר הפעלת תוכנת האיתור, ראה כי המכשיר נמצא ברחוב אהרון חג'ג' ביבנה ואת המידע מסר לצחי הראל, אשר התקשר בשיחת וועידה למשטרה ובמהלכה של שיחה זו, הכווין העד את הבלש למיקום המדויק של מקום המכשיר ברחוב הנזכר. במקביל, כך ציין העד הוא הפעיל במכשיר צליל הנקרא "צליל איתור גניבה" והבלש אכן תפס בחור מחזיק במכשיר.

רפ"ק אלון שמעוני, מפקד תחנת יבנה, סיפר כי במועד הרלבנטי, היה בסיור שגרתי עם הבלשים, כאשר התקשר אליו צחי הראל. הלה מחזיק במספר הטלפון שלו מאז ביקר העד בבית העסק שלהם בעקבות פריצה. הוא תאר כי פרצו לרכב של המנכ"ל וגנבו מכשיר אייפד וכי מנהל מערכות המידע שלהם מסר כי המכשיר נמצא אותה עת ברח' אהרון חג'ג' ביבנה. המקום בו הוא נמצא עם הבלשים היה מרוחק מרחק נסיעה של 2-3 דקות ממקום המצאו של המכשיר ועל כן ביקש ממנו להישאר עימו על קו הטלפון על מנת שימשיכו לכוון אותם אל המקום המתאים. מיד כאשר הגיעו לחלק הדרומי של רח' אהרון חג'ג', הבחינו בנאשם - יניב דהאן, מוסר את המכשיר לנהג מונית. השניים עוכבו לחקירה.

לשאלתו, השיב לו הנאשם כי רכש את המכשיר ממאן שהוא ומשביקש לדעת ממי השיב לו הנאשם: "נראה לך שאני באמת אגיד לך ממי?"

עוד הוסיף העד כי לאחר מכן זיהה המתלונן בוודאות את המכשיר כזה שנגנב ממנו אף על פי תוכנו ועל פי צילומים משפחתיים שהיו בו ואל עלה כל ספק כי המכשיר אכן שלו. (הוגשו תמונות המתעדות את המכשיר, הרכב ותמונות שנמצאו במכשיר - ת/5).

העד הוסיף ותאר כי נהג המונית שעוכב במקום סיפר להם כי הנאשם אמר לו למסור את המכשיר לאחיו באשדוד.

הובאה בפני העד גירסת הנאשם כי הוא יכול לזהות את האדם ממנו רכש את המכשיר והעד חזר וציין את תגובתו של הנאשם ממנה עלה בבירור כי הנאשם אינו מתעתד לומר לו ממי רכש את המכשיר.

בחקירה הנגדית ציין העד כי הגם שבדו"ח הפעולה שלהם נאמר כי הבחינו בנאשם ממרחק 100 מטרים הרי שבמסירת המכשיר צפו ממרחק מטרים ספורים בלבד. עוד ציין כי אינו זוכר האם הוא תפס את המכשיר או השוטר שעיתו, אך ציין שאינו מבין את השאלות, מאחר שאין כל מחלוקת שהמכשיר היה בידיו של הנאשם.

הוא חזר על כך כי מעבר למה שמסר לו הנאשם הוא לא אמר דבר ולו היה מוסר פרטים של מוכר המכשיר, היו מגיעים אליו בתוך דקות, כפי שהגיעו אל הנאשם.

באשר לבדיקת מצלמות מאזור האירוע ועוד בדיקות נוספות, השיב העד כי זוהי מלאכתם של החוקרים והוא מניח כי הם ביצעו אותה נאמנה.

העד אישר בחקירה הנגדית כי אכן על פי תוכנה שהופעלה על ידי מנהל מערכות המידע נמצא המכשיר וציין כי אין הוא מכיר תוכנה זו ולשאלת ב"כ הנאשם השיב כי אף לא ירד לפרטי הפרטים באשר אליה ולא בדק את יכולותיה והדגיש כי לטעמו מדובר בתוכנה מעולה שכן הא ראייה שהביאה אותם אל המכשיר.

ב"כ הנאשם הטיח בו כי תוכנה זו יכולה היתה לבדוק את המסלול המדויק שעשה המכשיר מרגע שעזב את רכבו של המתלונן ועד למציאתו ועל כך השיב העד כי הוא לא בדק נושא זה, הגם שאישר שנתונים אלה היו מסייעים לו בחקירתו.

לשאלות נוספות של ב"כ הנאשם באשר לפעולות חקירה, השיב העד כי הוא לא היה אחראי על החקירה וסיים תפקידו בתיק זה אותו ערב ושאר החקירה נוהלה על ידי החוקרים. הוא לא היה שותף לחקירתו של הנאשם ואף אינו יודע מה מסר בהודעתו.

העד הדגיש כי לו מסר לו הנאשם פרטים של מוכר המכשיר, כדבריו, היו יוצאים להביאו ולו מסר פרטים כאלה לחוקר, על החוקר היה לעשות כן והוסיף כי טרם תחילת עדותו בבית המשפט, אמר לו הנאשם כי מדובר בכלל באדם מגרמניה.

העד אישר כי למקום הגיע אדם כלשהו והוא אישר למסור לו את מפתחות הרכב השכור עימו הגיע הנאשם למקום וזאת לבקשת הנאשם, שציין כי לא תהיה לאשתו דרך לקחת את ילדיהם. לשאלת ב"כ הנאשם אישר העד כי רחלי אחותו של הנאשם שוחחה עימו בעת האחרונה, כיומיים שלושה לפני עדותו בבית המשפט ולדבריו אמרה לו כי כואב לה על אחיה - הנאשם, וכי לא הוא פרץ לרכב אלא קיבל את המכשיר מאחר. העד ציין כי השיב לה כי אם הנאשם מעוניין לספר ממי קנה את המכשיר, יש סניגור ויש תובעת וניתן לתת הנחייה לגבות ממנו הודעה, שכן המטרה היא להגיע לחקר האמת.

ב"כ הנאשם הטיח בו כי אחותו של הנאשם ידעה במי המדובר ועל כך השיב העד כי האחות אמרה לו שביר לו שאחיה לא ימסור את פרטיו של אדם זה ושוב הדגיש העד כי אפילו עכשיו ימסור הנאשם את פרטיו - העניין ייבדק.

לשאלות חוזרות בעניין זה, עמד העד על כך כי האחות לא מסרה לו כל פרטים אודות האדם הנטען ושב והציע כי הנאשם ימסור את פרטיו באותו מעמד.

זהבי פרץ, בלש במשטרת רחובות, תאר בבית המשפט כיצד הוא ומפקד נקודת יבנה היו בדרכם לאירוע אחר, כאשר התקבלה השיחה אודות המכשיר שנגנב. על פי ההכוונה שקיבלו נסעו לרחוב אהרון חג' ביבנה ובהגיעם למקום הבחין העד, בבחור חוצה את הרחוב. הוא ציין כי אותו בחוקר מוכר לו אף בשמו, וציין כי הלה אחז אותה עת דבר מה בידו. לדברי העד הוא מיהר לחסום את נתיב נסיעתה של המונית שהמתינה ואשר הנאשם העביר את המכשיר בו אחז לנהגה. הוא רץ לעבר הנאשם, תוך שאחז במכשיר וכשהמכשיר בידו, ניגש אל החשוד שהיה בדרכו לרכבו ואחז בו. לשאלתו באשר למכשיר, השיב הנאשם כי מדובר במכשיר שלו ולשאלה נוספת ממתו הוא שלו, השיב כי מבוקרו של אותו יום. העד ציין כי מדובר היה באירוע שהתרחש בשעה 18.30.

בחקירה הנגדית הבהיר העד כי למיטב זכרונו נהג המונית ישב ברכב, הוא נטל את המכשיר שנמסר על ידי הנאשם מן המושב האחורי של המונית ואז ניגש אל הנאשם אשר חצה אותה עת הכביש בכיוון רכבו. ב"כ הנאשם הטיח בעד כי לדברי רפ"ק שמעוני הרי שהעד הוא שעסק בנהג המונית בעוד שרפ"ק שמעוני הוא שתשאל את הנאשם ולא העד. העד אישר כי אכן הוא הראשון שניגש אל נהג המונית אך עמד על כך כי הוא הראשון שגם שוחח עם הנאשם. יתכן, כך מסר, כי רפ"ק שמעוני שוחח עימו לאחר מכן. באשר לכך שרפ"ק שמעוני לא ציין דבר באשר לשיחתו של העד עם הנאשם, השיב העד כי עמד עימו בצד והיה מרוחק מספר מטרים.

העד עמד על כך כי הדברים שנרשמו בדו"ח הפעולה הם המשקפים את הנאמר על ידי הנאשם, דהיינו, כי המכשיר שלו מאז הובוקר.

יחיאל דהן הוא חוקר במשטרת רחובות והוגש מזכרו מיום 31/12/12 ולפיו יצא ואתו יום למקום חניית רכבו של המתלונן, וזאת על פי הכוונת המתלונן. משהגיע למקום הבחין בשבירי זכוכית במקום בו חנה הרכב. העד נכנס אל המפעל הסמוך על מנת לאתר מצלמות אבטחה באשר למקום חניה זה והסתבר כי אכן למפעל יש מצלמות אך אף לא אחת מהן חולשת על השטח הרלבנטי.

ניסיון נוסף שערך העד בבית עסק נוסף, אף הוא אל עלה יפה, כמתואר במזכר. (ת/9).

בחקירה הנגדית הבהיר העד כי אינו זוכר אירוע זה וכי הוא מעיד בהסתמך על רישומיו. לשאלת ב"כ הנאשם אישר כי לא בדק באזור האם היו פריצות נוספות וכן ציין כי לא מצא לנכון לתפוס את המצלמות באזור כיוון שלא היתה בכך כל תועלת.

עוז יעקובוביץ הוא החוקר שחקר את הנאשם ולשאלת ב"כ הנאשם השיב כי אכן הנאשם מסר לו כי רכש את המכשיר מאן דהוא וכי הוא מוכן לצאת עימו בניידת משטרה על מנת לאתר אותו וכן מסר תיאור של אותו אדם. החוקר ציין כי הנאשם לא מסר לו את שמו של אותו אדם. החוקר השיב כי לא עשה כבקשתו של הנאשם, כיוון שדבריו הם דברים בעלמא היות ומיד לאחר מכן עימת אותו עם תשובותיו של נהג המונית וציין כי הדברים אינם עולים בקנה אחד ומאותה עת סרב הנאשם להשיב על שאלותיו. לשאלות נוספות ורבות של ב"כ הנאשם השיב העד כי הוא היה חוקר תורן אותו לילה ועל כן כל שעשה בחקירה זו היה לחקור את הנאשם ואת נהג המונית ונותרו עוד פעולות חקירה לביצוע, אשר לא בוצעו על ידיו.

הוגשה הודעתו של הנאשם (ת/4) בה תאר הנאשם את אופן התנהלותו אותו יום. לדבריו יצא מביתו בשעה 11.00 ובאמצעות רכב שכור חלופי יצא לסידוריו ביבנה במקומות שונים. בשעה 18.00 לערך "ראיתי מישהו שאני מכיר אותו ככה בפנים" בדיוק במקום בו נעצר על ידי המשטרה והלה הציע לו לרכוש ממנו את מכשיר האיפד בסכום של 400 ₪. הנאשם נעתר להצעה ואף שאל "האם יש בזה משהו פלילי" ומשנענה בשלילה רכש את המכשיר. לדבריו, הוא נשאר ברכבו ואז קפצו עליו השוטרים והוא מסר להם כי דקה לפני כן רכש את המכשיר "וזה מה שיש לי להגיד ואני לא רוצה לדבר יותר".

לשאלת החוקר איפה היה המכשיר כאשר הגיעה אליו המשטרה מסר הנאשם כי הוא היה מונח על המושב לידו וכי הוא מסר אותו ללא כל התנגדות לשוטרים. הוא ציין כי הוא מוכן לצאת לסיבוב עם המשטרה ולנסות לאתר את מוכר המכשיר.

משנשאל מה הקשר שלו לנהג המונית השיב: "מרגע זה ואילך אני שומר על זכות השתיקה כי אני מרגיש שממש רוצים לתפור לי תיק"

משהוטחו בו שאלות באשר לגרסתו של נהג המונית, סרב להשיב. כך גם לא השיב לכך שהוטח בו כי המכשיר נמצא במונית ולא בחזקתו כפי שטען. הוא לא השיב גם להטחת טענות השוטרים באשר לנסיבות מעצרו ובאשר לתשובות שמסר לזהבי פרץ כפי שציין אותן בדו"ח הפעולה שלו.

באשר לטענה כי רפ"ק שמעוני מסר כי הנאשם אמר לו כי אינו מעוניין לומר לו ממי קנה את המכשיר, השיב הנאשם כי שמעוני משקר וכי הוא מסר לו שרכש את המכשיר ממאן דהוא שאינו מכיר וכי הוא מכיר אותו רק בפנים וחזר על כך כי הוא מוכן לנסוע בניידת על מנת לאתר. לשאלת החוקר השיב הנאשם כי מדובר באדם בגובה של 1,80 שמנמן, שלא הזדהה בשמו ואשר לבש חולצת פסים בשחור ולבן ומכנסי ג'ינס. הנאשם סרב להמשיך לענות לשאלות שעימתו אותו עם גירסת נהג המונית, עם העובדה כי שוחח עימו בטלפון אותו יום ועוד, ואולם הכחיש קשר כלשהו לפריצה לרכב וציין כי בתום לב רכש את המכשיר. הקשה עליו החוקר בשאלה מדוע הוא מסרב, איפוא, להשיב לשאלות ועל כך השיב הנאשם: "עניתי בתחילה הכי ברור שאפשר". לשאלה כמה זמן הוא מכיר את מוכר המכשיר, השיב: "לא זוכר זמן, אני מכיר אותו בפנים, עזוב אותי".

בבית המשפט מסר הנאשם כי אירועי היום הרלבנטי זכורים לו וכי לאחר שהתעורר בשעה 11.00 שתי קפה בבית קפה עם חבריו ויצא לסידורים שונים. בסביבות השעה 15.30 הגיע למקום "של קלפים" ושם נתפס על ידי המשטרה. במועדון קלפים זה, כך סיפר הוא שהה במשך כשעתיים וחצי. הוא הוסיף ותאר כי בשעה 18.00

לערך יצא מן המקום על מנת לחזור לביתו ואז פגש בבחור, שכיום הוא יודע ששמו אורן. וכשהלה בא מולו הוא אמר לו כי הוא מכיר אותו בפנים והציע לו לקנות אייפד. לשאלת הנאשם האם מדובר במעשה חוקי, השיב בחיוב וציין כי ידרוש סכום של 400 ₪ בעבור המכשיר. הנאשם סיפר כי כיוון שאינו מבין במחשבים הוא התקשר לאחיו יוסי והלה אישר כי מדובר במחיר מצויין ואף הפנה אותו לנהג מונית ומסר לו את מספר הטלפון שלו. על כן הוא התקשר לנהג המונית, ומסר לו את האייפד, כאשר זה הגיע למקום, ואז הגיעה המשטרה.

לדברי הנאשם רכישת המכשיר התבצעה כ-10-5 דקות טרם הגעת המשטרה למקום. הוא הוסיף כי משפגש את נהג המונית מסר לו את המכשיר וביקש ממנו כי ימסור אותו לאחיו ואף אמר לו כי ימסור לאחיו שיתכן ויהיה צורך בתיקון המכשיר ושמא בשל כך מחירו כה נמוך.

הנאשם ציין כי אמר במקום לרפ"ק שמעוני כי זה עתה רכש את המכשיר והציע לו כי ימצאו יחדיו את האדם שמכר אותו, אלא ששמעוני התעקש כי הנאשם גנב מכשיר זה והתרחק ממנו ואזי הגיע הבלש זהבי שאמר לו כי הוא גנב את המכשיר והוא - זהבי יתפור לו תיק "ויראה לו מה זה".

הנאשם הוסיף ותאר כי הבין שהשוטרים רוצים להכשילו והחליט להיות חכם יותר ועל כן ומשהבחין במוכר המכשיר נכנס לכיוון מועדון הקלפים, אמר לשמעוני כי עליו למסור את מפתחות רכבו לאשתו ועל כן פנו להחזיר את המפתח, אלא שאז לא ראו את המוכר. לדבריו במשך שעות בתחנת המשטרה התעללו בו באופן נפשי בכך שהטיחו בו שוב ושוב כי הוא גנב את המכשיר וכי לא יראה את אשתו וילדיו.

בחקירה הראשית נשאל הנאשם על ידי בא כוחו מדוע זה הוא מעלה לראשונה דברים מסויימים אך בבית המשפט והשיב כי בתחנת המשטרה היתה עוינות כלפיו והשוטרים התנכלו לו: "פחדתי מהם, פחדתי שהם רוצים לתפור אותי". מה גם שהשוטרים סרבו להסתובב עימו באזור ולאחר את המוכר, הגם שמסר להם את תאורו.

הנאשם תאר כיצד איתר את המוכר והגם שכאמור ציין קודם לכן כי את שמו לא ידע. הוא מסר כי שאל אנשים רבים ביבנה - עשרות במספרם, עד אשר הגיע לבחור בשם גולן מירושלים: "תארתי לו הסברתי לו את המקרה הוא אמר אני יודע מזה, אמרתי לו אתה יכול לעשות לי טובה הוא הבטיח לי שזה חוקי ויביא לי קבלות".

הנאשם הוסיף וציין כי מאחר שאחותו מכירה היטב את רפ"ק שמעוני היא התקשרה אליו וציינה כי הנאשם איתר את המוכר, אך הלה השיב לה כי עתה מאוחר מדי ומתקיים הליך בבית המשפט וכי עליו לפנות באמצעות התביעות.

הנאשם הסביר את קניית המכשיר והעברתו באופן מיידי לנהג במונית בכך שסבר לרכוש את המכשיר עבור בנו של אחיו, כיוון שיש ביניהם קשר טוב.

לשאלת בא כוחו האם לא חשד בדבר בשל המחיר הנמוך, השיב הנאשם כי לפיכך פנה לאחיו בענין זה ואף שאל את המוכר האם מדובר הליך חוקי והלה השיב בחיוב ואף הבטיח לו כי בתוך יומיים ישוב למקום ויביא לו קבלות.

בחקירה הנגדית אישר הנאשם כי שמו של מוכר המכשיר היה ידוע לו כבר מזה חצי שנה. לשאלת התובעת מדוע איפוא, לא מסר אותו למשטרה, חזר על כך שאחותו יצרה קשר עם שמעוני. משנשאל האם שמו של המוכר נמסר לשמעוני, השיב כי שמעוני השב לאחותו כי עליו לפנות לתביעה ולביהמ"ש ומשהמשיכה התובעת הוקשתה עליו בטענה כי שמעוני עמד על כך ששמו של המוכר לא נמסר לו, טען הנאשם כי שמעוני אמר דברים רבים שאינם אמת. ומשחזרה התובעת והקשתה בענין זה, השיב הנאשם כי שמעוני לא היה מעוניין להקשיב.

הנאשם אישר בחקירה הנגדית כי אכן מחיר של 400 ₪ נראה לו חשוד באשר למכשיר כזה ועל כן פנה בשאלה למוכר האם מדובר במכר חוקי והלה הסביר לו כי הוא נזקק בדחיפות לכסף לילדיו וביא לו קבלות בהמשך. משנשאל הנאשם מדוע לא הזכיר את דבר הקבלה במשטרה, השיב: "מה אני צריך לזכור הכל שעוצרים אותי על לא עוול בכפי. כל הראש שלי בלחץ".

באשר לטענת הנאשם כי הוא הושפל נפשית במהלך חקירתו במשך מספר שעות, נשאל הנאשם הכיצד זה שהחוקר עוז יעקובוביץ שהעיד בבית המשפט לא נחקר על כך כלל ועיקר ועל כך השיב הנאשם: "מה שאני עברתי לא יעזור שאני אבכה... אני עברתי השפלה לא יעזור. אני לא רוצה להיזכר בזה יש לי חרדות מהם".

לשאלת התובעת מדוע בבית המשפט סיפר על נהג המונית ושיחתו עימו, בעוד שבמשטרה סרב להשיב על כל שאלה הנוגעת אליו, השיב הנאשם כי השוטרים והבלשים הטיחו בו דברים ואף בעטו בו. לשאלה מדוע, איפוא, לא התלונן במח"ש, השיב כי אינו מעוניין להתעסק עימם ואף מפחד מהם והוסיף: "הוא אמר אם תתלונן אתה לא יודע מה תעבור, אני מפחד מהם".

ועם זאת ועל אף חששו, אישר הנאשם כי בחקירתו עמד על טענתו ואף ציין כי שמעוני משקר.

הנאשם עמד על כך שהן שמעוני והן זהבי שקרנים ביחסם לו אמירות בשטח באשר למכשיר, וטען כי לא אמר את הדברים וכי השניים מעוניינים "לתפור לו תיק", וכי מעת הגיעם למקום הוא הפציר בהם לצאת ולחפש אחר מוכר המכשיר.

לשאלת בית המשפט מדוע יחפצו השניים "לתפור לו תיק" השיב הנאשם: "לא יודע. זה חבר של שמעוני שגנבו אצלו את האייפד אולי ביחד הם תכננו משהו".

עוד ציין כי זהבי הוא זה שאמר כי האייפד נגנב בבוקר. אם כך, הקשתה התובעת מדוע לא אמר לזהבי כי הוא רק התעורר בשעה 11.00 כפי שמסר והנאשם השיב כי כך אמר, אלא שאז הקשתה התובעת והבהירה לנאשם כי רכבו של המתלונן נפרץ בין השעות 16.00-18.00 ועל כך השיב הנאשם כי הוא אומר מה אמר לו זהבי ואומר מתי הוא רכש את המכשיר ומדבריו עלה כי אם זהבי טוען שהנאשם אמר לו כי רכש את המכשיר בבוקר, אזי הוא משקר. עוד הקשתה התובעת כי הנה במשטרה מסר הנאשם כי המכשיר היה מונח לידו ברכבו שלו ואילו עתה מסר כי מסר אותו לידי נהג המונית כדברי השוטרים. תשובותיו של הנאשם היו לא ברורות בענין זה וסוף דבר עמד על כך כי השוטרים משקרים.

הוא הוסיף וציין כי בחר שלא לענות לשוטרים כיוון שהאשימו אותו על לא עוול בכפו וכיוון שסרבו לצאת ולחפש עימו את מוכר המכשיר.

התובעת המשיכה והקשתה על הנאשם ושאלה מדוע לא השיב לשאלה בה הוטחה בו אמירתו של זהבי כי אמר לו שהמכשיר נמצא אצלו משעות הבוקר והנאשם השיב כי הרגיש מאויים. אם כך, המשיכה התובעת, מדוע שורה לאחר מכן, השיב כי לא יאמר ממי רכש את האייפד, ועל כך השיב הנאשם: "בדיוק זהבי יצא מהחדר ואז עניתי על השאלה של שמעוני והחוקר הזה ריחם עלי גם כאב לו". הוא סיפר כי החוקר הזדהה עימו וכאב את כאבו מפני שהשניים נולדו באותו יום.

משהוטח בנאשם כי החוקר יעקובוביץ לא נשאל כלל ועיקר אודות הטענות שהוא מעלה בענין חקירתו, השיב כי ישנם דברים שאפילו עורך דינו אינו יודע.

משהמשיכה התובעת ושאלה אותו מדוע כאשר החוקר ניסה להעמיק את חקירתו בנושא מוכר המכשיר והיכרותו עימו, ביקש הנאשם כי "יעזוב אותו" ועל כך השיב הנאשם: "עזוב אותי אולי משהו הרביץ לי בזמן שחקר אותי ואמרתי לו עזוב אותי. אני כותב לא עונה לא עונה ופתאום עזוב אותי, מה זה עזוב אותי - שמישהו הרביץ לי באותו רגע".

לדבריו אותה עת נכחו בחדר ארבעה, חוקר, עוז יעקובוביץ ושני בלשים.

בחקירה החוזרת נשאל הנאשם כיצד איתר אותו מוכר והשיב כי שאל עשרות אנשים ביבנה והגיע לבחור בשם גולן בפניו תאר את כל המקרה והלה אמר לו כי מדובר באורן מירושלים, השוהה ביבנה והוא זה אשר הגיע אליו ודיבר איתו.

יוסי דהאן, אחיו של הנאשם מסר בבית המשפט כי כשנה קודם לכן התקשר אליו הנאשם ומסר לו כי מציעים לו למכירה אייפד במחיר של 400 ₪ והוא אישר כי מדובר במחיר טוב וכי הוא מעוניין בו במחיר כזה. משהבהיר לו הנאשם כי יתכן ויהיה צורך לתקן את המכשיר, הסכים האח לבצע את התיקון. הוא מסר לו מספר טלפון של נהג מונית אשר לדבריו "מצוי בסביבה כל הזמן". נהג זה מוכר לו כעשר שנים. העד הבהיר כי אכן מדובר היה במחיר נמוך, אך הוא סבר כי היה זה בשל התקלה בו.

בחקירה הנגדית השיב העד כי הוא עצמו שוחח עם נהג המונית אותו יום, אולם משעומת עם גרסתו של הנהג אשר שולל זאת, זנח את דבריו. העד ציין כי היה מעוניין במכשיר עבור ילדיו ומשהובהר לו כי הנאשם לא הזכיר אותו או את ילדיו בחקירתו, השיב כי יש לפנות אל הנאשם בענין זה. הוא הכחיש כי עדותו נועדה לחלץ את אחיו מהסתבכותו והגם שאישר כי אינו יודע לאשורו את מקורו של האייפד וכי הוא מסתמך על שיחת הטלפון עם הנאשם, הרי ברי לו שהנאשם לא יגנוב את המכשיר.

גולן מזרחי מסר בבית המשפט כי הוא והנאשם חברים וכי כחצי שנה קודם לכן סיפר לו הנאשם אודות רכישת המכשיר ומתיאורו את המוכר הבין כי מדובר בחברו - בחור בשם אורן. גולן מסר כי הנאשם אינו מכיר את

אורן וכי מדובר היה בשיחה ספונטנית על הסתבכותו של הנאשם.

גולן תאר כי פנה לאורן וסיפר לו כי חבר טוב מאוד שלו הסתבך בעקבות קניית האייפד ממנו וכי עליו לפעול מן הבחינה המוסרית. הוא הוסיף כי מעבר לכך שקישר בין השניים לא עשה דבר.

בחקירה הנגדית סיפר העד כי הנאשם הוא חברו הטוב וכי אורן חי אצלו בירושלים תקופה מסוימת. מששאלה התובעת האם הנאשם היה חברו גם בתקופה שאורן חי אצלו השיב גולן בחיוב, אך ציין כי הנאשם לא נהג להגיע אליו תכופות והם נפגשו, לעיתים, על מנת לשתות יחד. עוד ציין כי לא ידע כי שנה וחצי קודם לכן הנאשם נעצר בעקבות אירוע זה. לשאלה כיצד ידע כי מדובר דווקא באורן, השיב: "הוא היה חי אצלי כמה ימים בערך 10 ימים עד שבועיים.. הוא נתן לי תיאור של הבן אדם. שהוא סיפר לי ואני זוכר שהבן אדם הזה היה מסתובב ביבנה ואצלי ועשיתי אחד מול אחד" ולאחר מכן פנה אל אורן והבהיר לו כי לא יאה שחברו הטוב יסתבך בגללו.

גולן מסר כי הוא מכיר את אורן מזה כעשרים שנה, אך הוא והנאשם מעולם לא נפגשו.

התובעת הטיחה בו כי התיאור שמסר הנאשם מתאים ל-75% מן הגברים בישראל ועל כך השיב גולן: "יכול להיות בעקבות תיאור ועוד כמה דברים שלא ניכנס אליהם כרגע". ומשהמשיכה התובעת להקשות, השיב: "עובדה שהגענו לבחור הנכון והוא מוכן להודות". לשאלת התובעת מדוע לא פנה למשטרה, השיב כי הוא אינו פונה למשטרה ושמח לסייע בדרך אחרת. לשאלת התובעת האם העסק של הקלפים הוא שלו, השיב גולן בשלילה, אך ציין כי הוא מכור להימורים ומבלה במקום וכי הינו משחק קלפים כל יום וכל היום.

אורן אדרי סיפר בבית המשפט כי כיום הינו מתגורר בירושלים ובעבר התגורר לסירוגין אצל גולן. כשנה קודם לכן היה ברשותו מכשיר אייפד וכאשר חיפש אחר גולן שלא היה זמין בטלפון, פגש בנאשם והציע למכור לו את המכשיר. משהנאשם אמר לו כי אינו מתעסק בדברים אלה, הבטיח לו העד כי מדובר במכירה חוקית לגמרי ואף הבטיח כי תוך מספר שעות יביא לו את הניירות הכרוכים בכך. השניים סיכמו כי המכשיר ימכר לנאשם תמורת 400 ₪. זמן מה קודם לעדותו התקשר אליו גולן וסיפר לו כי בשל מכשיר זה רוצים להעמיד את הנאשם לדין ועל כן הגיע לומר את דבריו, על מנת שמן הבחינה המוסרית לא תיגרם לנאשם עוגמת נפש. לשאלה האם אינו פוחד להסתבך בעצמו השיב: "לא חושב יש פה משהו להסתבך. יש היום מקרים יותר גרועים בעולם כדי להסתבך בדבר כזה. אני הגעתי לפה ולא מתכוון לעבור חקירה. היה לי מכשיר אייפד".

לשאלה כיצד הגיע למקום המכירה, השיב אורן כי חבר הסיע אותו, כיוון שהוא פסול מלנהוג ואינו רוצה להיכנס לפרטים בנושא זה ולפרט מיהו החבר: "לא יכול לספר. לא אמור לענות על שאלות כאלה". לשאלה מדוע מכר את המכשיר דווקא לנאשם, השיב כי שם עצר את הרכב ושם שיחק מספר פעמים קלפים, ועל כן חיפש אחר גולן ושם פגש בנאשם.

בחקירה הנגדית נשאל העד למקורו של המכשיר וציין כי הוא מסרב לענות וכי אינו מצוי בחקירה, משנתבקש בשנית להשיב השיב: "אני לא רוצה לענות. עזבתי את הילדים והמשפחה בשבועות ובגלל מוסריות אמרתי לו שהמכשיר חוקי. מעבר לזה אני לא צריך לענות על שאלות".

הובהר לעד כי הוא אינו חייב להפליל את עצמו.

העד סרב להשיב על השאלות בדבר מקור המכשיר, אך ציין כי לא גנב אותו. משנשאל כמה זמן החזיק במכשיר טרם שמכר אותו לנאשם, השיב כי אינו זוכר, אך לבטח לא שעה וחצי.

כפי שטענה התובעת. הוא הוסיף כי לטעמו עליו להשיב על כל השאלות במשטרה, לבל יפליל את עצמו.

העד אישר כי הנאשם מוכר לו ממראה פניו ומכך שנפגש עימו לעיתים באמצעות גולן משישבו בבית קפה וכיו"ב.

לשאלה איפה היה העד ביום הרלבנטי, השיב: "בבית קפה איפה שפגשתי אותו בצריף כזה. אני מבין איפה את רוצה להגיע והשאלות לא מה הענין באנו לדבר על הנושא העיקרי, היכריות ושטויות. זכותי גם לא לענות לשאלות שלא נראות לי". לשאלה האם הנאשם פגש אותו כאשר היה אצל גולן השיב העד בשלילה ואז לשאלה הבאה שנשאל, היכן פגש בנאשם, השיב: "שיצא לי להיות כמה פעמים אצל גולן".

משנתבקש אורן אדרי לתאר את אירוע המכירה לנאשם, סרב לעשות כן וציין כי יתכן ומשהו לא היה זכור לו ואז ייתפסו דבריו כלא נכונים: "זה היה למעלה משנה. מה שצריך לענות וראוי לענות אני עונה" הוא ציין כי לא יוכל לפרט כיוון שהאירוע אינו זכור לו וכי היה אז בתקופה קשה בחייו, כל שזכור לו שמסר לנאשם כי מדובר במכירה חוקית וכי יציג לו קבלות וכי סוכם על מחיר של 400 ₪.

העד נשאל על ידי בית המשפט הכיצד סוכם על העברת הניירות הנוגעים למכשיר והשיב כי הדבר אינו זכור לו, אך אישר כי הבטיח להעביר ניירות לנאשם.

רחלי בירון, אחותו של הנאשם, מסרה בבית המשפט כי היא ורפ"ק שמעוני מבלים בחוג חברים משותף מזה שנים והיתה בביתו פעמים רבות וכך גם הוא היה בביתה. על כן הרגישה בנוח להתקשר אליו. לדבריה, התקשרה אליו בחודש פברואר 2014 לערך וסיפרה לו כי כואב לה מאוד באשר למצב אליו נקלע הנאשם אחיה, שאינו אשם במה שהואשם וכי חקר ובדק ומצא מיהו האשם האמיתי ועל כן היא פונה אליו - לשמעוני - על מנת שיפנו אל אותו אדם וימצו עימו את הדין. שמעוני מסר לה כי בשלב זה אין מה לעשות ואינו מוכן לשמוע ממנה מה שמו של אותו אדם וכי לנאשם היתה הזדמנות למסור את הדברים בחקירתו. העדה ציינה כי הסבירה לשמעוני כי בזמן החקירה לא ידע הנאשם על כך ועל כן היא פונה עתה, אלא ששמעוני לא היה מוכן לשמוע ואמר לה בפירוש כי כל שיש לנאשם לומר, עליו לומר בבית המשפט.

העדה סיפרה כי ידעה על כך שהנאשם מצא את האדם האמור מאחר שכל אותה תקופה היה נסער ומוטרד ומששאלה אותו לפרש הדברים סיפר לה.

העדה אישרה כי לא מסרה לשמעוני את שמו של אותו אדם, כיוון שהלה לא היה מוכן לשמוע וכי ככל שזכור לה מדובר באדם ששמו אדרי.

בחקירה הנגדית נשאלה העדה האם שיחתה עם שמעוני היתה יומיים לפני הדין בבית המשפט בחודש פברואר, היא השיבה שאינה זוכרת, מלבד כך שמדובר היה בחודש פברואר. לשאלה האם העיתוי לא נראה לה מוזר, השיבה העדה כי בדבר בדיקתו של הנאשם ואיתורו של אותו אדם, יש לפנות אל הנאשם וכי היא עצמה לא שוחחה עם אדרי.

העולה מכל המקובץ הוא כי אין חולק כי מכשירו של המתלונן נגנב מתוך רכבו במהלך השעות בהן נעדר המתלונן מן הרכב, כאשר זה חנה בראשון לציון.

עוד אין חולק כי מכשיר זה נתפס על ידי המשטרה זמן לא רב לאחר מכן בשעה 18.30 לערך ביבנה, כאשר נמסר על ידי הנאשם לידי נהג מונית.

בענין זה יצוין כי הגם שבחקירתו במשטרה טען הנאשם כי המכשיר נמצא ברכבו שלו ולידו, בניגוד לגרסת נהג המונית ולגרסת השוטרים, הרי שבבית המשפט אף הוא העיד כי הוא מסר את המכשיר לנהג המונית.

עוד עולה מהודעתו של אוליביה סיטבון נהג המונית, אשר הוגשה בהסכמה ועל כן אין עליה כל מחלוקת כי שיחת הטלפון של הנאשם אליו היתה בשעה 18.09 (ת/2) ומכאן שהמכשיר היה בידו של הנאשם כבר בשעה זו והוא ביקש להעבירו לאשקלון כבר בשעה זו. עוד יש להוסיף לענין זה כי הנהג מסר שנאשם כיוון אותו למקום המצאו שהיה מרחק קצר ממקום המפגש ביניהם, דהיינו כי בעת השיחה ביניהם היה הנאשם מצוי ביבנה.

עוד עולה מהודעתו של הנהג (ת/1) כי הנאשם מסר לו כי המכשיר חזר מתיקון טרם שנמסר לו וכי אכן מיד לאחר שנמסר לו הגיעה המשטרה אל רכבו.

יש איפוא, לבחון האם עמדה המאשימה בנטל המוטל עליה והאם מהנסיבות שנלמדו במהלך הבאת הראיות ניתן ללמוד כי מכך שהנאשם החזיק את המכשיר זמן קצר לאחר גניבתו מרכבו של המתלונן, יש ללמוד כי הנאשם הוא זה המעורב בגניבתו ועל כן להרשיעו במיוחס לו, או שמא לקבל את גרסתו כי רכש אותו מאורן אדרי, כפי שתאר בבית המשפט.

על פי גרסתו של הנאשם, הרי שכאמור אורן אדרי הוא זה שמכר לו את המכשיר, בטרם נדון בגרסתו של אורן אדרי זה, יש לדון ב"איתורו" של אדרי על ידי הנאשם.

אין חולק, וגם הנאשם אינו חולק על כך, כי ביום האירוע לא מסר הנאשם שם כלשהו של המוכר לשוטרים. גם לדבריו הוא מסר תיאור של המוכר וביקש לצאת ולחפש אחריו. הנאשם סיפר בבית המשפט כי הבחין שהמוכר נכנס למועדון הקלפים המוכר לו ועם זאת לא טען כלל ועיקר כי הציע לשוטרים לפנות אל המועדון ולחפש את המוכר שם, אלא להסתובב ברחובות ולתור אחריו.

עוד סיפר הנאשם כי משביקש לאתר את המוכר הוא שוחח עם עשרות אנשים מיבנה עד שהגיע לבחור בשם גולן מירושלים ולאחר שסיפר לו על האירוע ידע הלה במי המדובר. ועל כך אין אלא לומר כי אכן נפלאות דרכי הבורא או שמא נסתרות דרכיו. מעבר לכך שלא הוברר הכיצד הגיע הנאשם דווקא לגולן מכל חיפושיו אחר המוכר הנעלם, הרי שתמוה הכיצד ידע גולן רק מתיאור האירוע באיזה מוכר מדובר, אין לדעת, וגם מגולן עצמו לא ניתן היה לדעת זאת, כפי שעוד יפורט להלן.

ועוד סיפר הנאשם כי לאחר הדברים האלה התקשרה אחותו אל רפ"ק שמעוני וציינה בפניו כי איתרו את המוכר, אולם גם הנאשם עצמו לא ציין כי אחותו מסרה לשמעוני את שמו של המוכר. הסברו לכך היה כי הגם שהשם היה מוכר לו מזה כחצי שנה, השם לא נמסר כיוון ששמעוני לא היה מוכן להקשיב.

לא נמסר הסבר כלשהו מדוע לא נמסר שם זה לתביעה, לגורם אחר כלשהו או שמא באמצעות בא כוחו של הנאשם המייצגו זה למעלה מחצי שנה.

גם בעדותה של רחלי, אחותו של הנאשם, לא היה כדי להפיג את התמיהות.

היא אישרה כי לא מסרה את שמו של אדרי לרפ"ק שמעוני, כיוון שלדבריה לא היה מעוניין לשמוע שם זה וציין בפניה כי כל שיש לנאשם למסור, עליו למסור בבית המשפט. לא היתה לרחלי תשובה באשר להטחת התובעת בפניה כי פניה כזו לשמעוני נעשתה רק יומיים לפני הדין בביהמ"ש. גם רחלי לא הסבירה מדוע, בנסיבות אלה, לא נעשה כל ניסיון למסור את שמו של אדרי לגורמי התביעה או לבא כוחו של הנאשם.

גולן מזרחי אף הוא אישר כי אכן אך מתיאורו של הנאשם בלבד הבין כי המדובר בבחור בשם אורן. לדבריו, הנאשם עצמו אינו מכיר את אורן וכי מדובר היה בשיחה ספונטנית אודות הסתבכותו של הנאשם והנה הפלא ופלא, גולן הבין כי המדובר באורן. הוא פנה לאורן והסביר לו כי מבחינה מוסרית עליו להחליץ לטובתו של הנאשם כיוון שהנאשם הסתבך בגללו.

הסברו של גולן הכיצד ידע כי מדובר באורן דחוק עד כדי אינו סביר, ולדבריו, אורן התגורר אצלו תקופה קצרה מסויימת ולאור התיאור שמסר לו הנאשם, "עשה אחד ועוד אחד" והגיע למסקנה זו.

משהקשתה התובעת על גולן והטיחה בו כי על פי התיאור שמסר לו הנאשם, ניתן היה להגיע למרבית הגברים בישראל, מסר גולן תשובה מתחמקת ומתפתלת ומשהמשיכה להקשות עליו, השיב: "עובדה שהגענו לבחור הנכון והוא מוכן להודות".

ואם עלו תמיהות לא מעטות כלל ועיקר באשר לעצם איתורו של אורן אדרי, הרי שכאלו עלו גם באשר לגרסתו של אורן אדרי.

לגרסתו של אורן המכשיר היה ברשותו והוא חיפש אחר גולן ומשלא מצא אותו פגש בנאשם והציע לו למכור לו אותו, תוך שהבטיח לו כי מדובר בעיסקה חוקית ואף הבטיח לו כי בעתיד יביא לו את הניירות הכרוכים בעיסקה חוקית זו.

אורן סרב לפרט אודות מקורו של המכשיר והכיצד הגיע למקום בו פגש את הנאשם וכיו"ב. והדגיש כי לא הגיע לביהמ"ש על מנת לעבור חקירה. עם זאת ציין כי לא גנב את המכשיר.

כאשר נשאל באשר לפרק הזמן בו החזיק במכשיר טרם מכירתו לנאשם, השיב כי זה אינו זכור לו, אך לבטח אין המדובר בשעה וחצי.

אורן ציין כי הנאשם מוכר לו ממראה פניו משנפגש עימו לעיתים, באמצעות גולן, משישבו בבתי קפה וכיו"ב. יצוין כי תשובותיו של אורן אדרי בנושא זה היו מבולבלות וכאשר נשאל האם הנאשם פגש אותו בתקופת מגוריו אצל גולן השיב בשלילה ומשנשאל מיד לאחר מכן היכן פגש בנאשם, השיב כאשר שהה מספר פעמים אצל גולן.

יצוין לענין זה, כי לדברי גולן הרי שהנאשם ואורן אדרי לא נפגשו מעודם.

אורן אדרי סרב לפרט אודות אירוע המכירה בטענה כי זה אינו זכור לו וכי התרחש בתקופה קשה בחייו וכל שזכור לו כי מכר את המכשיר תמורת ₪ 400 וכי הבטיח לנאשם שמדובר במכירה חוקית וכי יציג לו בהמשך קבלות.

לשאלה הכיצד סוכם על העברת ניירות באם השניים אינם מכירים ואינם נוהגים להיפגש, לא ידע אורן להשיב וטען כי הדבר אינו זכור לו.

אחיו של הנאשם, יוסי, אישר כי הנאשם התקשר אליו וסיפר לו על רכישת המכשיר והוא אישר בפניו כי אכן מדובר בעסקה כדאית.

גם בדבריו של עד זה נמצאה סתירה משהוא ציין כי הוא עצמו שוחח ביום האירוע עם נהג המוניית אותו הפנה אל הנאשם, ולא היה כל הסבר משהופנה אל גרסתו של נהג המוניית, אשר הוגשה בהסכמה ועל כן אין עליה חולק, כי שיחה כזו לא התקיימה.

הנה כי כן, לא נתתי אמון כלשהו בגרסתם של עדי ההגנה ולא היה ביכולתם לסייע לנאשם בביסוס גרסתו.

גם בגרסתו של הנאשם לכשעצמה לא נתתי אמון כלשהו.

סתירה כאמור, בדבריו של הנאשם נמצאה כבר באשר למקום המצאו של המכשיר, עת הגיעו השוטרים למקום.

בהודעתו במשטרה, מסר הנאשם כי המכשיר נמצא ברשותו כאשר הוא יושב ברכבו וכי הוא מסר אותו ללא כל התנגדות לשוטרים.

רק לאחר שמיעת עדויות השוטרים ולאחר שהתקבלה בהסכמה עדותו של נהג המוניית, "התיישר" הנאשם

בעדותו בבית המשפט עם עדויותיהם של אלה, ואישר כי אכן מסר את המכשיר לנהג המונית.

בהודעתו שבמשטרה סרב הנאשם להמשיך ולשתף פעולה וסרב למסור על הקשר שלו עם נהג המונית, בטענה כי לתחושתו "תופרים לו תיק". הוא חזר ושנה כי הוא מוכן לצאת ולאתר את מי שמכר לו את המכשיר, תוך שמסר תיאור כללי ביותר שלו.

כאמור לעיל, אותה עת, לא מסר כלל ועיקר כי אותו מוכר נכנס אל מועדון הקלפים וגרסה כבושה זו הועלתה על ידיו רק בעדותו בבית המשפט.

אם כך היו פני הדברים, כי אזי כבר במקום האירוע, לא היה עליו להציע לצאת ולתור אחר המוכר, אלא היה עליו לכוון את השוטרים אל אותו מועדון סמוך והוא לא עשה כן.

הוטחה בנאשם בעת שנגבתה הודעתו במשטרה, תשובתו לשוטר זהבי, כפי שמסר זהבי, ולפיה הוא מחזיק במכשיר מאז שעות הבוקר. הנאשם סרב להשיב להטחה זו.

בבית המשפט סיפר הנאשם כי הבלש זהבי אמר לו במועד האירוע כי "יתפור לו תיק ויראה לו מה זה". ברי כי מדובר בגרסה כבושה שזיכרה לא בא בהודעתו במשטרה.

כמו גם לגבי דברים אחרים אשר לא נמסרו במשטרה ונמסרו לראשונה בבית המשפט, מסר הנאשם כי לא מסרם קודם לכן, כיוון שפחד במשטרה "כי תופרים לו תיק". וכן כי התעללו בו באופן נפשי, בכך שהטילו בו שוב ושוב כי לא יראה את אשתו וילדיו. לאחר מכן הוסיף כי לא מסר חלק מן הדברים כיוון שהיה בלחץ משנעצר על לא עוול בכפו וגרסתו הלכה והתפתחה במהלך חקירתו הנגדית עד כי הוא הוסיף לאחר מכן כי מעבר לכך שהושפל נפשית אף בעטו בו ומשנשאל מדוע לא התלונן על כך, המשיך לפתח גרסתו זו ואמר כי החוקר איים עליו באומרו כי אם יתלונן אינו יודע מה יעבור עליו וכי פחד בשל כך.

הגירסה המשיכה והתפתחה גם לאחר מכן משהמשיכה התובעת והקשתה עליו בנושאים מסויימים שלא נזכרו בהודעתו ונמסרו כגירסה כבושה ולראשונה בבית המשפט והוא ציין כי לא מסר דברים כי יתכן ואותה עת היכו אותו במשטרה וכי בחדר נכחו ארבעה, החוקר, עוז יעקובוביץ ושני בלשים.

משהקשתה התובעת ושאלה הכיצד עוז והחוקר לא נחקרו אודות טענותיו אלה כלל ועיקר ולו בשאלה אחת, השיב תחילה כי אין כל טעם לחקור בנושא זה ולאחר מכן השיב כי אפילו עורך דינו אינו יודע את כל האמת.

ולא רק בנושאים אלה היו תשובותיו של הנאשם מתחמקות ומתפתלות. משנשאל הנאשם על ידי התובעת מדוע לא השיב, כאמור לעיל להטחת החוקר באשר לאמירתו של זהבי באשר להמצאות המכשיר אצלו משעות הבוקר, השיב כי חש מאויים, ומשהמשיכה התובעת והטיחה בו כי הנה מיד לאחר מכן לא חש מאויים כלל ועיקר ולשאלה הבאה השיב כי הוא מסרב להשיב ממי רכש את המכשיר, השיב כי אותה עת בדיוק עזב זהבי את החדר ועל כן השיב וכן כי החוקר ריחם עליו וחש את כאבו כיוון שהשניים נולדו באותו יום. מעבר להיות התשובה מתחמקת ותמוהה ביותר, הרי שהיא עומדת בסתירה לתשובותיו האחרות באשר לאופן ונסיבות

חקירת המשפילה והמתעללת.

הנאשם העלה לראשונה בבית המשפט את נושא השיחה עם המוכר והבטחתו כי המוכר יעביר לו קבלות שיאשרו את חוקיות העסקה. ברי כי מדובר, מעבר להיות הגירסה כבושה, אף בגירסה שאינה עומדת במבחני היגיון. המוכר אינו מוכר לנאשם, מעבר להיותו "מוכר לו בפנים" כפי שציין, הוא אינו יודע את פרטיו או את מספר הטלפון שלו והשניים אף לא קבעו פגישה נוספת והכיצד, איפוא, יועברו לו המסמכים?

הנאשם חזר כל העת במהלך עדותו בבית המשפט וציין כי כל רצונה של המשטרה ל"תפור לו תיק" ומשנשאל לטעמה של המשטרה לעשות כן, ציין כי המתלונן הוא חברו של שמעוני "ואולי ביחד הם תכננו משהו". כך גם משנתקל בשאלות שלא היה לו מענה עליהן, טען כי השוטרים משקרים.

באשר לאיתורם של גולן ואורן אדרי, ראה דברי לעיל.

על כן, לא מצאתי לתת אמון כלשהו בעדותו של הנאשם.

נתתי אמון בגרסתם של עדי התביעה.

עיקר קביעתי זו מתייחסת לעדי התביעה זהבי ושמעוני אשר הגיעו לזירת האירוע.

לא נמצאו בגרסתם של זהבי ושמעוני סתירות או פירוט ובוודאי לא כאלה היורדות לשורשו של ענין או לגרעין האירוע.

אם לא מסרו השניים דברים זהים, הרי זה משום שבחלקים שונים של האירוע, היו שניהם במקומות שונים ועסקו בעיסוקים שונים. יתר על כן, דווקא העובדה כי עדותם אינה זהה לחלוטין מעידה כי אין המדובר בעדות שתואמה.

מעבר לטענות בעלמא שהעלה הנאשם כי השניים ניסו "לתפור לו תיק" הרי שלא נמצא כל ביסוס ראיתי ולו ראשוני בלבד לטענה זו, או לטענה כי יש להם מניע כלשהו לטפול עליו אשמה.

מצאתי לקבל איפוא, את גרסתו של זהבי כי הנאשם מסר לו במקום האירוע כי המכשיר נמצא ברשותו מאז שעות הבוקר. משמעו של דבר כי הנאשם שיקר בענין זה, כיוון שהמכשיר נמצא עד השעה 16.00 ברשותו של המתלונן ויכול היה להלקח מרכבו רק לאחר שעה זו. מכאן שאין לקבל גרסתו כי רכש את המכשיר.

בבית המשפט ניסה, אמנם הנאשם לתקן גרסתו זו בכך שמסר כי רכש את המכשיר מספר דקות לפני שהגיעו השוטרים למקום, ברם כאמור לעיל, קיבלתי את גרסתו של זהבי כמהימנה ומכל מקום גרסתו של הנאשם כי רכש את המכשיר, נדחתה..

קיבלתי את גרסתו של שמעוני כי במקום האירוע מסר לו הנאשם כי לא ימסור לו מי הוא זה אשר מכר לו את המכשיר. מעבר לאמון שנתתי בעדותו של שמעוני וההתרשמות הבלתי אמצעית מעדותו, הרי שכפי שציינתי לעיל, הנאשם עצמו ציין בעדותו כי מיד לאחר מכן הבחין כי המוכר פנה אל מועדון הקלפים ולא עשה דבר בענין זה, כגון הפניית השוטרים אל המועדון.

קיבלתי גם את דבריו של שמעוני כי לו היו בידו אותה עת פרטיו של המוכר הנטען של המכשיר, הרי שתוך דקות היו מגיעים אליו, כפי שהגיעו אל הנאשם.

קיבלתי גם את דבריו של שמעוני באשר לשיחת הטלפון עם אחותו של הנאשם, ואף הוא אישר למעשה, את דבריה כי סרב לשוחח עימה על נושא זה, בהיות ההליך הפלילי תלוי ועומד, אלא שלדבריו הוא הפנה אותה אל הסניגור והתובעת, כפי שאכן היה מקום לעשות. הוא עמד על כך שהאחות לא מסרה לו כל פרטים אודות המוכר הנטען וראה דברי לעיל בנושא זה.

הנה כי כן, עולה כי עוד לפני השעה 18.00 אותו יום החזיק הנאשם במכשיר שנגנב מרכבו של הנאשם לא לפני השעה 16.00.

מעבר לכך, שלא קיבלתי את עדותו של אורן אדרי כי הוא מכר לנאשם את המכשיר האמור, הרי שאורן אדרי העיד על עצמו כי אינו מפרט איך הגיע המכשיר לידי, אך הדגיש כי החזיק אותו ברשותו יותר משעה וחצי ומכאן שגרסתו אינה עומדת במבחני הגיון, שכל ישר והמציאות.

שמעתי את טענת ב"כ הנאשם בדבר מחדלי חקירה בכך שלא הובאו איכוני הטלפון של הנאשם שיכולים היו להעיד על מקומות המצאו ביום האירוע ובכך להעיד באם היה במקום הפריצה לרכב אם לאו.

נכון שטוב היה באם היתה המשטרה נוקטת אף בפעולות חקירה אלה, אולם אין בהעדרה של פעולה זו כדי להביא מניה וביה לזיכויו של הנאשם, שכן ידועה ההלכה, שאין במחדלי חקירה להביא לזיכויו באם יש בחומר הראיות שהובא בפני בית המשפט כדי להרשיע את הנאשם.

במאמר מוסגר יצויין כי אף הנאשם לא הביא מטעמו ראיה כזו שיש בה להעיד כי לא היה במקום ביצוע העבירה.

על כן ומכח החזקה התכופה, של מי שהחזיק את המכשיר הגנוב זמן קצר כל כך לאחר שנגנב, ואין לו כל הסבר סביר להמצאותו ברשותו, שכן הסבריו נדחו כלא אמינים ובלתי סבירים, נמצא הנאשם אחראי אף למעשה הגניבה.

הנאשם יורשע, איפוא, בגניבתו של מכשיר האייפד, כמפורט בכתב האישום, בעבירה של גניבה מרכב, לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין.

מאחר שמכשיר זה נגנב , כעולה מחומר הראיות שהובא בפני בית המשפט תוך פריצתו של הרכב וגרימת נזק לרכב, הרי שהנאשם יורשע אף בעבירות של פריצה לרכב במטרה לבצע גניבה, לפי סעיף 413'ו' סיפא לחוק העונשין ובעבירה של חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413'ה' לחוק העונשין.

ניתנה היום, ד' כסלו תשע"ו , 16 נובמבר 2015, במעמד הצדדים